

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Quomodo se habeat ad securitatem? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

649

Vtrum securitas ad magnanimitatem pertineat?
Ad septimum sic proceditur. Viderit, quod securitas ad magnanimitatem non pertineat. Securitas enim, ut supra habitum * est, importat quietem quandam à perturbatione timoris. Sed hoc maximè facit fortitudo. Ergo securitas viderit idem esse quod fortitudo. Sed fortitudo non pertinet ad magnanimitatem, sed potius ē conuerso. Ergo neque securitas ad magnanimitatem pertinet.

I. 10. c. 18 et incipit Sapiens, parū in te med. ¶ 2 Præterea, Ifidorus dicit in lib. * Etymologia rum, quod securus dicitur quasi sine cura. Sed hoc videtur esse contra virtutem, quæ curam habet de rebus honestis, secundum illud Apostoli 2. ad Tim. 2. Sollicitè cura reipsum probabilem exhibere Deo. Ergo securitas non pertinet ad magnanimitatem, quæ operatur magnum in omnibus virtutibus.

¶ 3 Præterea, Non est idem virtus, & virtutis præmium. Sed securitas ponitur virtutis præmium: vt patet job 11. Si iniuriam quæ est in manu tua absuleris, defossus securus dormies. Ergo securitas non pertinet ad magnanimitatem, neque ad aliam virtutem, sicut pars eius.

I. 1. in c. enius titulus est, magnan. in duob⁹ sita est. ¶ 4 D contra est, quod Tullius dicit in 1.* de Off. quod ad magnanimum pertinet, neque perturbationi animi, neque homini, neque fortunæ succumbere. Sed in hoc consistit hominis securitas. Ergo securitas ad magnanimitatem pertinet.

RE^PO^ND^EB^O dicendum, quod sicut Philosophus dicit in secundo * suę rhetorice, Timor facit homines consiliarios, in quantum scilicet curam habent qualiter possint euadere ea quæ timent. Securitas autem dicitur per remotionem huius curæ, quam timor ingerit. Et ideo securitas importat quandam perfectam quietem animi à timore: sicut fiducia importat quoddam robur spes. Sicut autem spes directe pertinet ad magnanimitatem, ita timor directe pertinet ad fortitudinem. Et ideo sicut fiducia immediatè pertinet ad

ad magnanimitatem, ita securitas immediatè pertinet ad fortitudinem. Considerandum tamen est, quod sicut spes est causa audacie, ita timor est causa desperationis: ut supra habitum est, cùm de passionibus ageretur. Et ideo sicut fiducia ex consequenti pertinet ad fortitudinem, in quantum virtutur audacia: ita & securitas ex consequenti pertinet ad magnanimitatem, in quantum repellit desperationem.

Ad primum ergo dicendum, quod fortitudo non præcipue laudatur ex hoc quod non timeat, quod pertinet ad securitatem: sed in quantum importat firmatatem quandam in passionibus. Vnde securitas non est idem quod fortitudo, sed est quædam conditio eius.

Ad secundum dicendum, quod non quilibet securitas est laudabilis: sed quando deponit aliquis curam procur debet, & in quibus timere non oportet. Et hoc modo est conditio fortitudinis, & magnanimitatis.

Ad tertium dicendum, quod in virtutibus est quædam similitudo, & participatio futurae beatitudinis, ut supra habitum est*. Et ideo nihil prohibet securitatem, quandam esse conditionem alicuius virtutis, quamvis perfecta securitas ad præmium virtutis pertineat.

ARTIC. VIII.

Vtrum bona fortuna conferant ad magnanimitatem?

650

Ad octavum sic proceditur. Videtur, quod bona fortunæ non conferant ad magnanimitatem: quia vt Seneca dicit in libro de Ira, Virtus sibi sufficiens est. Sed magnanimitas facit omnes virtutes magnas, vt dictum est*. Ergo bona fortunæ non conferunt ad magnanimitatem.

* 2 Præterea, Nullus virtuosus contemnit ea quibus iuuatur. Sed magnanimus contemnit ea quæ pertinent ad exteriorē fortunam. Dicit enim Tullius in libro* de Officijs, quod magnus animus in exteriorum rerum despiciens commendatur. Ergo magna est.

F 4 gnani-

1. 2. q. 45
ar. 2.1. 2. q. 5.
a 3. et 7.ar. 4. bus
ius q.1. 1. in c.
Magna.in quoq⁹
potissime